

Спілі полуниці

Ганна Чубач

З повоєнного дитинства

Спілі полуниці на старих могилах,
Їх блакитні ранки росами обмили.
Спілі полуниці найсолодші в липні:
Від них руки пахнуть, губенята липнуть.
Коли є шматочок хліба із ячменю
Та ягід червоних назбираєш жменю,
То сніданок буде і вечеря сита,
То і сам, як ранок, зацвієш до світу.
На одних могилах — довговічні плити,
А на інших — квіти і хрести надбиті.
Тільки там, де сонце, де нема каміння,
Над рясним пучечком нагинали спини.
І тоді щасливо мати нам казала:
— Мабуть, серце добре ця людина мала. —
Я купую доні полуниці спілі,
Вимиваю доні рученята білі.
І моє дитинство стежить із куточка:
Ягідки солодкі на черствім шматочку...